

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้มีผู้คนควาและทำการวิจัยมาบ้างแล้ว เช่น ในปี พ.ศ. 2502 นางสาว นิภา กอศิริ¹ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนโทรทัศน์ชื่อว่า "อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อการศึกษา" ผลของการวิจัยสรุปว่า การทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เพื่อจะศึกษาค้นคว้าว่าโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่น ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปลายหรือไม่ และเพื่อการศึกษาค้นคว้าถึงความสนใจโดยทั่วไปของเด็กที่มีต่อรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ออกแบบสอบถามส่งไปตามโรงเรียนชาย และ หญิง 6 โรงเรียนตามระดับชั้น ม.ศ. 1, 2 และ 3 แบบสอบถามที่มีจำนวน 20 ข้อ ส่งไป 700 ฉบับ ได้รับคืน 664 ฉบับ ใช้ได้เพียง 400 ฉบับ เป็นคำตอบของนักเรียนชาย 250 คน และนักเรียนหญิง 150 คน ผลที่ได้จากการวิจัยขอมูลนำมาวิเคราะห์หาเปอร์เซ็นต์คือ จำนวนโทรทัศน์ที่เพิ่มขึ้นจากปี 2498-2503 ปรากฏว่าเด็กที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านของตนก็อาศัยดูจากเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือที่สาธารณะใด เวลาที่เด็กชอบดูมากที่สุดตามที่ตนสนใจคือ เวลา 20.00-21.00 น. เป็นเวลาที่เด็กทำการบ้าน จึงให้เหตุผลในข้อที่ว่า ดูโทรทัศน์ ในขณะเสียบ้าง แต่เด็กส่วนมากทำการบ้านเสร็จแล้วจึงดูโทรทัศน์ เด็กที่ดูโทรทัศน์มี 2 ส่วน โดยกลุ่มที่ดูได้อิสระ ผู้ปกครองไม่จำกัดเวลาดู มีจำนวนสูงกว่าที่ผู้ปกครองจำกัดเวลา ส่วนพวกที่ผู้ปกครองสนับสนุนให้ดูรายการที่เป็นประโยชน์มีจำนวนสูงกว่าผู้ปกครองที่ไม่สนับสนุนให้ดูรายการที่เป็นประโยชน์ เด็กทั้งชายและหญิงสนใจกีฬามากที่สุดเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่น ๆ เด็กให้ทัศนคติเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ว่า เป็นเพราะอยากดูอยากเห็น ซึ่งทำให้ตนได้รับความรู้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบผลดีและผลเสียในด้านเกี่ยวกับการเรียนแล้ว ข้อมูลซึ่งแสดงถึงผลดีมีมากกว่าผลเสีย เพราะทำให้เด็กมีความรอบตัวที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนมาก

¹นิภา กอศิริ "อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อการศึกษา" (วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2502)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 นางสาว กฤษณา สยามเนตร⁸ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนนี้ ให้ชื่อว่า "อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น" การวิจัยเรื่องนี้มีใจความสำคัญพอจะสรุปได้ดังนี้ ความมุ่งหมายของการวิจัยก็เพื่อศึกษาวาภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นไทยหรือไม่ และเพื่อศึกษาความสนใจทั่วไปเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ วัน เวลา ที่เด็กชอบดู บุคคลที่เด็กชอบไปคุย ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการดู เหตุผลที่เด็กเลียนแบบ คาใจภายในการดู และทัศนคติต่อการเปรียบเทียบกับการพักผ่อนหย่อนใจอื่น ๆ และเปรียบเทียบผลดีและผลเสียของการดูภาพยนตร์มากขึ้นไปของเด็กวัยรุ่น ในการทำการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ออกแบบสอบถามส่งไปยังโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงรวม 4 โรงเรียน เฉพาะในจังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวนประชากรที่เลือกมา 744 คน เป็นชาย 460 คน และ หญิง 284 คน เป็นโรงเรียนรัฐบาลชาย 2 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ 1 แห่ง และ โรงเรียนรัฐบาลหญิง 1 แห่ง หลังจากที่ได้ทำการเก็บข้อมูลแล้วก็ทำการวิเคราะห์ผลออกมาโดยคิดเป็นร้อยละ ผลของการวิจัยมีดังนี้ ภาพยนตร์ที่เด็กวัยรุ่นชอบมากที่สุด คือ ภาพยนตร์สืบสวน ความดีของการชมภาพยนตร์ที่เด็กวัยรุ่นชอบที่สุด คือ เคือนละครึ่ง แหล่งผลิตภาพยนตร์ที่เด็กวัยรุ่นชอบมากที่สุด คือ ภาพยนตร์อเมริกัน บุคคลที่เด็กไปคุยมากที่สุด คือ เพื่อนเพศเดียวกัน การเอาใจใส่ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์มากที่สุดคือวัยรุ่นหญิง ส่วนอุปสรรคในการดูภาพยนตร์ เด็กชายมีอุปสรรคน้อยที่สุด อิทธิพลของภาพยนตร์ที่เด็กได้รับมากที่สุดคือการแต่งกายมากที่สุด กริยาท่าทาง เด็กวัยรุ่นไทยมีจำนวนน้อยมาก เหตุผลที่ชอบเลียนแบบมากเพราะชอบมีมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ เปรียบเทียบกับการพักผ่อนอื่น ๆ ถือว่าการพักผ่อนดีเท่าที่งานอดิเรกอื่น ๆ ทัศนคติต่อเพื่อนร่วมชั้นที่ไม่ดูภาพยนตร์ เพราะไม่ชอบมีมากที่สุด และให้ความคิดว่าการดูภาพยนตร์ควรจะมีขอบเขต การใช้จ่ายเงินเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนมากที่สุดคือการดูภาพยนตร์

⁸กฤษณา สยามเนตร "อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญา ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2503)

ปี 2507 นาย วัฒนา มงคลประสิทธิ์⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7" ความมุ่งหมายของการวิจัยก็เพื่อต้องการทราบว่าเด็กได้รับความรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากน้อยเพียงไร เพื่อเป็นแนวทางที่จะแก้ไขปรับปรุงในการทำการวิจัย ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 12 โรงเรียน เฉพาะในจังหวัดพระนคร ส่งแบบสอบถามไปรวม 1,800 ชุด สื่อมวลชนที่ทำการวิจัยมี หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่น หนังสือการ์ตูน วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

เกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ปรากฏว่า นักเรียนและนักเรียนหญิงรับหนังสือพิมพ์เป็นประจำ และเป็นครั้งคราว มีจำนวนใกล้เคียงกัน และผู้รับนี้อ่านที่บ้านของนักเรียนเองมากที่สุด ที่ไม่ได้รับหนังสือพิมพ์เลยมีจำนวนน้อยมาก แต่ก็ใคร่ชวนชวายเป็นจากห้องสมุดของโรงเรียน และขอยืมจากเพื่อนบ้านใกล้เคียง ผู้ที่ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์เลยไม่มีความสนใจต่อการอ่านอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน นักเรียนชายสนใจอ่านข่าวเกี่ยวกับวิชาการทางวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจอ่านประเภทความรู้น่าสนใจ ความรู้ที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ นักเรียนทั้ง 2 เพศ ได้รับความรู้เท่าเทียมกัน นักเรียนชายได้รับความรู้ในแขนงชีวะมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงได้รับความรู้ในแขนงวิชาแพทย์มากที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีส่วนช่วยในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความเห็นใกล้เคียงกันว่าอ่านหนังสือพิมพ์แล้วมีส่วนช่วยในการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ปานกลาง

เกี่ยวกับการอ่านหนังสืออ่านเล่น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนมากชอบอ่านเองที่ไม่มียืมจากเพื่อนบ้านใกล้เคียง นักเรียนหญิงสนใจอ่านมากกว่านักเรียนชาย เรื่องที่สนใจอ่านทั้งสองเพศสนใจเรื่องคล้ายกันคือ การผจญภัย สืบสวน เกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์

⁹ วัฒนา มงคลประสิทธิ์ "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7" (วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507)

ที่ได้รับจากการอ่านหนังสืออ่านเล่น นักเรียนชายได้รับความรู้ทางแขนงชีวะมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงได้รับความรู้แขนงแพทย์มากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์นักเรียนทั้งสองเพศมีความคิดว่า ใ้ความรู้บางไม่มากนัก ผู้ปกครองเอาใจใส่การเลือกหนังสืออ่านเล่นอยู่ในเกณฑ์ แต่เอาใจใส่นักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

เกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูน ส่วนมากนักเรียนซื้ออ่านเอง ความสนใจต่อการอ่านของนักเรียน 2 เพศมีจำนวนใกล้เคียงกัน ที่ไม่สนใจเลยมีน้อยมาก นักเรียนชายสนใจเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเรื่องอกนิธรมากที่สุด เกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนได้รับจากการอ่านการ์ตูน นักเรียนชายได้รับความรู้ในแขนงชีวะมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงได้รับความรู้ในแขนงเครื่องยนต์มากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์นักเรียนเห็นว่ามีส่วนช่วยคอบทเรียนปานกลาง ผู้ปกครองนักเรียนหญิงเอาใจใส่ต่อการอ่านของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

เกี่ยวกับการฟังวิทยุ นักเรียนทั้งสองเพศมีเครื่องรับวิทยุอยู่ในเกณฑ์สูง นักเรียนส่วนมากฟังวิทยุที่บ้านของตนเอง ที่ไม่ได้ฟังมีน้อย นักเรียนทั้งสองเพศฟังวิทยุในรายการที่ตนสนใจมากที่สุด รายการวิทยุที่นักเรียนสนใจ นักเรียนชายสนใจรายการสารคดีความรู้ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจรายการทนายปัญหา ทศนคดีเกี่ยวกับการฟังวิทยุ นักเรียนทั้งสองเพศมีทัศนคติต่อการฟังคล้ายกัน คือเห็นว่าทำให้ได้รับความรู้รอบตัวมากขึ้น ผลของการเรียนวิทยาศาสตร์หลังจากฟังวิทยุเปรียบเทียบกับผลการเรียนก่อนฟังวิทยุ นักเรียนหญิงเห็นว่ามีผลทำให้การเรียนวิทยาศาสตร์ดีขึ้นมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย เกี่ยวกับการเอาใจใส่แนะนำจากผู้ปกครองต่อการฟังวิทยุของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่รับการเอาใจใส่แนะนำปานกลาง

เกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ ที่บ้านนักเรียนมีโทรทัศน์อยู่ในเกณฑ์มากพอสมควร และส่วนใหญ่ดูที่บ้านของตนเอง นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งสองเพศดูโทรทัศน์เฉพาะในรายการที่ตนสนใจ รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนสนใจ นักเรียนทั้งสองเพศสนใจเหมือนกันคือสนใจภาพยนตร์เรื่อง โดยเฉพาะภาพยนตร์การ์ตูน ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับจากการดูโทรทัศน์นักเรียนทั้งสอง

เพศมีความแตกต่างกัน นักเรียนชายได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ประเภทเครื่องยนตร์กลไก ส่วนนักเรียนหญิงได้รับความรู้ทางการแพทย์มากที่สุด ความคิดเห็นในเรื่องความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับจากการดูโทรทัศน์นักเรียนทั้งสองเพศมีความเห็นคล้ายกัน คือ ทำให้ได้รับความรู้รอบตัวมากขึ้น จากการเปรียบเทียบผลการเรียนหลังจากดูโทรทัศน์เป็นประจำ กับนาน ๆ ดูหรือไม่ดูเลย ปรากฏว่าเมื่อดูโทรทัศน์แล้วผลการเรียนดีขึ้นบ้างเล็กน้อย ในเรื่องการเอาใจใส่และการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีต่อการดูโทรทัศน์ของบุตรธิดา ส่วนใหญ่ผู้ปกครองแนะนำให้ดูบ่อย ๆ เหมือนกันทั้งสองเพศ

เกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ เฉพาะภาพยนตร์ที่ฉายตามโรงเท่านั้น นักเรียนชายสนใจภาพยนตร์ประเภทบู๊โลดโผน ส่วนนักเรียนหญิงสนใจภาพยนตร์ประเภทสืบสวน ภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นที่นิยมของนักเรียนมากที่สุดเหมือนกันทั้งสองเพศ เกี่ยวกับด้านความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ที่นักเรียนได้รับจากการดูภาพยนตร์นั้นปรากฏว่า นักเรียนชายได้รับความรู้ทางเครื่องยนตร์กลไกมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงได้รับความรู้เกี่ยวกับการแพทย์มากที่สุด การดูภาพยนตร์บ่อย ๆ ไม่มีผลทำให้การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เสียแต่ประการใด ความคิดเห็นจากการดูภาพยนตร์นักเรียนทั้งสองเพศมีความเห็นคล้ายกันคือ ช่วยส่งเสริมการเรียนวิทยาศาสตร์ให้ดีขึ้น ในด้านการเอาใจใส่และการสนับสนุนของผู้ปกครองปรากฏว่าผู้ปกครองเอาใจใส่แนะนำการดูภาพยนตร์แก่นักเรียนทั้งสองเพศอยู่ในเกณฑ์

การวิจัยในต่างประเทศ

ปี คศ. 1958 Macaoby, Eleanor E., Wilson, William C., และ Burton, Roger V.¹⁰ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องความแตกต่างของพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิงในการชมภาพยนตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเคลื่อนไหวของสายตาของผู้ชมทั้งสองเพศขณะชมภาพยนตร์และสำรวจว่าผู้ชมสนใจบทบาทของผู้แสดงเพศเดียวกับตน

¹⁰ Macaoby Eleanor E., Wilson William C., and Burton Roger V., "Differential Movie-Viewing Behavior of Male and Female Viewers," Audio-Visual Communication Review, Vol.6, No.4 (Fall 1958), หน้า 307

หรือไม่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ใช้ประชากรชาย 24 คน หญิง 24 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน ใช้ภาพยนตร์ฉาย 3 ม้วน ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่เขาไม่เคยชมมาก่อน โดยให้ประชากรที่ใช้ในการทดลองนั่งชมทางจากจอประมาณ 6 ฟุต และให้ผู้สังเกตนั่งสังเกตการณ์อยู่ด้านหลัง คอยสังเกตการเคลื่อนไหวของสายตาของผู้ชมแต่ละคนขณะกำลังชมภาพยนตร์ มีการกำหนดฉากต่าง ๆ ในภาพยนตร์ที่ฉายเพื่อที่จะทำการทดสอบนี้ไว้แล้ว ในเรื่องที่น่าทึ่งตอนหลังจะมีผู้แสดงเหลืออยู่เพียง 2 ตัวเท่านั้น คือพระเอกและนางเอก ผู้สังเกตคอยสังเกตการเคลื่อนไหวสายตาของผู้ชมที่สนใจในตัวละครในฉากแต่ละเรื่อง

จากการฉายภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง ปรากฏว่า ผู้ชมที่เป็นชายมีแนวโน้มที่จะชมบทบาทของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง จากการค้นพบของเขาสรุปว่า ผู้ชมภาพยนตร์มีแนวโน้มที่จะชมบทบาทของเพศเดียวกับตนในการชมภาพยนตร์ แม้ว่าในบางคราวสายตาของเพศชายจับอยู่ที่เพศหญิงบ้าง แต่เป็นการมองอย่างขรึมครึม ส่วนการมองตัวแสดงเพศชายนั้น ผู้ชมจะมองบทบาทอย่างละเอียดถี่ถ้วน

มีส่วนประกอบอื่น ๆ ที่จะต้องพิจารณาด้วย เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของสายตาเป็นต้นว่า การแต่งกาย บทบาท คำพูด และเทคนิคของการฉายทำ ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดความแตกต่างในการชมภาพยนตร์ของผู้ชมใด ผู้เขียนเรื่องนี้ยอมรับว่าอาจจะมีการลำเอียง (bias) บ้างเกี่ยวกับเพศของผู้ชมในการวัดความสังเกต และมีข้อเสนอแนะว่าอัตราส่วนของการเล็งชมบทบาทผู้แสดงของผู้ชมนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวละครซึ่งวินิจฉัยเฉพาะเรื่องของสายตาเท่านั้น

ค.ศ. 1959 Luis W. Redemsky¹¹ ได้ทำการประเมินค่าฟิล์มภาพยนตร์ที่ใช้ในการสอนสังคมศึกษาให้ชื่อเรื่องว่า " Student Evaluation of Films Used in College Social Studies " โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการที่จะทราบถึงประสิทธิภาพในการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ประกอบการสอน และทัศนคติของนักศึกษา ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ใช้ประชากรนักศึกษา

¹¹ Luis W. Redemsky, "Student Evaluation of Film Used in College Social Studies," Audio Visual Communication Review, Vol. 7, No. 1, (Winter, 1965), หน้า 1 - 13

จำนวน 135 คน เป็น นักศึกษาปีที่ 1 - 4 อายุเฉลี่ย 16 - 25 ปี ผลของการวิจัยสรุปว่าผู้ชมมีทัศนคติที่ติดต่อการชมภาพยนตร์ การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอน นักศึกษาส่วนมากเห็นว่าควรมีการอภิปรายก่อนและหลังการชมภาพยนตร์ นักศึกษาจำนวน 57.1 % ยอมรับว่าได้รับความสำเร็จจากการชมภาพยนตร์มาก มีจำนวนน้อยมากที่เห็นว่าการฉายภาพยนตร์ไม่ไ้ช่วยอะไรเลย นักศึกษา 50.8 % เห็นว่าภาพยนตร์สามารถช่วยโ้หระลึกเรื่องราวและความคิดขึ้นมาได้ในขณะสอบ เกี่ยวกับการจดบันทึกเนื้อหาของภาพยนตร์ นักศึกษาส่วนมากพอใจที่จะบันทึกเรื่องย่อด้วยตนเอง และได้แสดงความคิดเห็นต่อไปด้วยการที่บันทึกข้อความลงไปในห้องภาพยนตร์ ทำให้นักศึกษาไม่สนใจบันทึก (note) นักศึกษาจำนวน 50.8 % คิดว่า ภาพยนตร์สามารถโ้หประสิทธิภาพอย่างค้ดด้งจากมีการอภิปรายแล้ว และ 47.6 % คิดว่า ภาพยนตร์สามารถโ้หประสิทธิภาพอย่างค้ดก่อนที่จะมีการอภิปราย ทั้ง 2 วิธีนี้ยากที่จะสรุปได้ว่าวิธีใดค้ดที่สุด เวลาที่เหมาะสมที่สุดในการชมภาพยนตร์ นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมที่สุดคือวันจันทร์ประมาณ 59.5 % เกี่ยวกั้มประโยชน์ของภาพยนตร์ในเรื่องต่าง ๆ นักศึกษารู้สึกว่าช่วยโ้หเกิดมโนภาพในขณะฟังการบรรยายและอ่านหนังสือ 31.6 % และช่วยสร้างความเข้าใจในวิชาต่าง ๆ ค้ดขึ้น 17.5 % คำแนะนำในการโ้หนักศึกษาให้คำแนะนำว่าควรมีการอภิปรายเพิ่มก่อนและหลังการชมเพื่อเน้นจุดสำคัญ ๆ 17.4 % และควรโ้หภาพยนตร์หลายเรื่อง 13.5 % นักศึกษาปีที่ 2 และ 3 แนะนำว่าชอบโ้หมีการอภิปรายเกี่ยวกับภาพยนตร์มากกว่านักศึกษาปีที่ 1 และนักศึกษาปีที่ 1 ชอบชมภาพยนตร์มาก จากการเปรียบเทียบนักเรียน Grade A-D ปรากฏว่าไม่มีผลแตกต่างกันเลย นักศึกษาที่มีอายุมากชอบภาพยนตร์ประเภทที่มีการวิจารณ์ และภาพยนตร์ช่วยฟื้นความทรงจำในขณะทำการสอนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์อันค้ระหวางผู้สอนกับผู้เรียนอีกด้วย